Chemare la lumea neștiută a științei (I)

On Iunie 21, 2013

Optimizează-ți stilul de a face artă, fără să uiți nicio clipă de existența acelui tâlc ascuns care te face să simți că exiști.

Eram convins că există un tâlc ascuns, de neatins și inaccesibil celor neinițiați în arta științei. Capacitatea mea nelimitată de a reconstitui, dincolo de traseul ascendent al propriilor mele cercetări, un nou orizont intelectual, un spațiu benefic de manifestare a interesului tot mai sporit față de lucrurile ascunse, tindea categoric spre cote incredibile. Arta de a practica Marea Ştiință posedă potențialul de a fi formulată prin referire la experiența de a te adânci într-o neîncetată căutare de răspunsuri, într-o lume grea, terifiantă, care dă în vileag obsesii, temeri și precare încercări de a schimba efectele *della creazione di laboratorio* , lucrând cu cauzele ei.

Eram pe cale să inventez un nou limbaj. O alegorie cu semnificație deosebită care saluta noi ipoteze de interpretare a realității și ficțiunii, punând sub semnul întrebării existența umană, în construcția scenică a unei lumi neștiute. Un limbaj menit să dea glas, în sfârșit, lucrurilor pe care le aveam de spus. Peliculele de inspirație se mișcau haotic în mintea mea, se comprimau formând miezul unui nou mesaj.

Extragerea apei din piatră, pentru ca ea să devină strălucitoare și prețioasă. Era o operațiune alchimică complexă și consuma foarte mult timp. Căci, în permanență, noi reacții de tip *backward* interveneau în procesul de accelerare a materialului de cercetare, îngreunând tot mai tare eforturile mele.

Conceptele actuale și interpretările inerțiale conduceau, de-a lungul unui singur ciclu de "fabricație", la numeroase situări greșite și erori generalizate, la identificări eronate și la viziuni incerte. Mă pierdeam pe căile încâlcite ale unor legi stranii de probabilitate și improbabilitate.

Leadership: Tendința particulară a conștiinței tale de-și lărgi limitele poate să atingă cea mai profundă expresie a unei arte care, de milenii încoace, se află în căutarea a ceea ce o definește și o singularizează?

Din neant smulgeam sfârșitul, ca să reconstitui începutul. Cuvintele mele nu mai corespundeau lumii cunoscute, ci unor lumi necunoscute în acest moment. Descoperisem oare limbajul străvechi care stătea la baza alchimiei? Toate lucrurile cu care interacționam, gândurile care dezactivau realitatea și o trimiteau într-o stare de nedeterminare, simțurile care se smulgeau parcă din adâncurile ființei mele, aflată în continuă devenire – posedau o activitate ridicată, asemenea unor catalizatori cu proprietăți excepționale ai unor reacții subiective, neașteptate.

Toate acele elemente simple, armonioase prin structura lor sistematică de integrare în absolut, se legau unele de altele formând un întreg. Care precedă, ca gândire ordonatoare, ca plan ideal, o existență particulară a conștiinței. Şi numai acest întreg determina stilul meu de a face artă, de a desena nori sau raze de soare acolo unde nu există supunere în fața realului.

Probabil, tâlcul ascuns care mă face să exist ca om de știință, prin referire la o artă care de sute ani continuă să fascineze prin însăși faptul că este superioară, se poate formula în felul următor: "Tot ceea ce strângi prin observație, asimilare de informații, experimentare și autoanaliză, trebuie să ia forma unui limbaj care decodează formele complexe și mereu

dinamice ale Naturii." Iată deci că arta de a practica marea știință își are rădăcinile într-un cadrul de comuniune sufletească, unde îmi împart tristețile și bucuriile cu soarele și luna, cu pomii și florile, cu totul din jur.

Ceea ce definește și singularizează arta practicării Marii Ştiințe este capacitatea omului de a anticipa noutatea pe care o conține informația divulgată prin inserarea ei într-un complex de viață supraindividual: cosmic, biologic, social sau spiritual.

Păream predestinat, autoconvins de capacitatea mea, să transmit toată cunoașterea și experiența dobândite în timp, celor care vor acorda importanță acestor înțepături accentuate de ireal și fantastic, pregătindu-i să acceadă la lumea neștiută a științei.

Căci, este evident, aveam o îngăduință rară față de lucrurile neștiutoare. Legănam în minte imposibilul, iar imposibilul îmi legăna mintea iscoditoare. Dincolo de linia maiestuoasă a orizontului se deslușeau siluetele unor noi sensuri, construite cu o elegantă desăvârșită. Cine oare mă putea împiedica să cad în zona de gândire preconștientă?

Leadership: Ştiința pe care ți-o dă informația cea mai complexă impune o profundă disciplină a conștiinței: de a te desprinde de rezultatele propriilor investigații și a le vedea, până la urmă, ca pe ceva străin de firea ta?

Te pierzi pe căile încâlcite ale unor legi stranii? Legeni în minte imposibilul, iar imposibilul îți leagănă mintea iscoditoare? Ești pe cale să inventezi un nou limbaj?

Pe alocuri pus sub semnul întrebării, leadershipul joacă un rol extrem de important în formarea ta, în special în a-ți crea diverse conexiuni pentru viitor cu ajutorul acelei științe mai presus de orice așteptări, pe care doar puțini o pot cuprinde. Şi care e atât de nesigură în rezultatele ei pentru profani. Aceștia din urmă sunt incapabil să se orienteze singuri prin labirintul cunoașterii de alt gen, nepricepându-se să restabilească ordinea corectă a resurselor ei în folosirea uzuală. Lor nici măcar nu li se amintește de existența unui secret, deși el există.

Așa cum corăbiile îndură vânturile, tot așa omul centrat pe o abordare corectă a leadershipului trebuie să îndure știința complexă, supremă, care posedă într-adevăr calitatea de știință, manifestându-se cu precădere în acea regiune neexplorată nici măcar de cei mai înrăiți devoratori de cunoaștere.

Leadershipul, ca să devină mai mult decât o simplă curea de transmisie între profan și performer, trebuie să fie mai degrabă echivalentul unei mutări în decursul partidei în care "inaccesibilul" joacă un rol extrem de important. Dar atenție, tot ceea ce integrezi în știința ta se poate transforma într-un adversar redutabil dacă nu reușești să o stăpânești ca pe o proiecție a conștiinței tale spre planul spiritual.

Căci întotdeauna numai omul care își extinde capacitatea de a reconstitui, dincolo de traseul ascendent al propriilor sale cercetări, un nou orizont intelectual, un spațiu benefic de manifestare a interesului tot mai sporit față de toate lucrurile ascunse, numai acesta tinde categoric spre cote maxime, și numai acesta poate atinge pragul superior al științei.

Modul de gândire dominant care oglindește leadershipul are ca scop posibilitatea de a-ți însuși o mare știință prin semnificația pe care o dai conceptelor și trăirilor din care se articulează ființa ta interioară, în termeni de "mod existențial de abordare a unei realități nebănuite".

Chemare la lumea neștiută a științei are ca punct central deschiderea spre o perspectivă exterioară acelei gândiri care nu-ți asigură o dezvoltare prielnică. Dacă vrei să înțelegi leadershipul, optimizează-ți stilul de a face artă, optimizează-ți o nouă știință fără să uiți nicio clipă de existența acelui tâlc ascuns care te face să simți că exiști.

Folosește-te de uneltele reflectării învățate de la marii maeștri. Stai cu ochii ațintiți spre ceruri, situează-ți gândirea mai sus de normalul acceptat. Lasă întregul din tine să funcționeze la o rezoluție mult mai mare.

Source: https://neculaifantanaru.com/chemare-la-lumea-nestiuta-a-stiintei.html